

μικροῦ ἀφιχθεῖσα τότε, ὅτι ὁ Γ... εἶνε ἐνέχυρον...
Πιστὸς εἰς τὸν λόγον του δὲν θὰ κινηθῆ πρὶν
πληρώσουν δι' αὐτὸν εἴκοσι λίρας στερλίνας.

— 'Αλλ' αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον... εἶνε τρέλλα.

— Εἶνε τρέλλα, ἔστω! 'Αλλ' ἡ παράστασις
σας δὲν θὰ γείνη.

— Τότε, τί νὰ κάμω;

— Νὰ ὑπάγετε νὰ πληρώσετε τὸν δανειζόν-
τα ἐπὶ ἐνέχυρον... Δι' αὐτὸ σὰς ἀρκεῖ ἐν λεπτόν
τῆς ὥρας.

Ἦ ποιητέον; Ὁ θεατρῶνης ἠναγκάσθη νὰ ὑ-
ποκύβη εἰς τὸν παράδοξον τοῦτον ὄρον. Μετὰ ἐν
λεπτόν ὁ κ Γ... ἐξαγορασθεὶς μετέβαινε εἰς τὸ
θέατρον, ὅπου ἐχειροκροτήθη ζωηρῶς. Ἦτο ἀνάγκη
νὰ τῷ συγχωρηθῆ ὁ δόλος τὸν ὑποῖον εἶχε
μεταχειρισθῆ διὰ νὰ λαβῆ τὴν προκαταβολήν,
τὴν ὁποῖαν τῷ εἶχον ἀρνηθῆ τὴν πρῶϊαν.

B*

Τὸ κατωτέρω ποιημάτιον τοῦ ἀθανάτου φάλτου τῆς Ἐ-
λευθερίας ἀπεστάλη ἡμῖν λιαν φιλοφρόνως παρὰ τοῦ ἐν Ζα-
κύνῳ ἀξιοτίμου κ. Διονυσίου Δ. Ἡλιακοπούλου, βιβλιοφύ-
λακος τῆς αὐτοῦ Δημοσίας Βιβλιοθήκης. Τὸ κειμή-
λιον τοῦτο τῆς Μούσης τοῦ Σολομοῦ ἐγράφη ὑπ' αὐτοῦ
ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑπταετοῦς ἀνεψιάς του, εἶνε δὲ δῶκε
ἀνέκδοτον καὶ εὑρίσκεται ἀναγεγραμμένον κάτωθεν τῆς εἰκό-
νος τῆς χαριτοβρύτου κόρης, ἣν εἰκόνα διαφυλάττει εὐλαβῶς
ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ποιητοῦ Δημητρίου Σολομοῦ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΟΙΗΜΑ ΣΟΛΟΜΟΥ

[Ἐγρᾶφη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑπταετοῦς ἀνεψιάς του.]

Καθὼς μένεις εἰς τὸ νοῦ μου
"Ὅσο ζῶ καὶ εἰς τὴν καρδιά,
Μεῖνε, τέκνον τοῦ ἀδελφοῦ μου,
Εἰς τὰ μάτια μου ὀμπροστά.

Μεῖνε—ἐπάλευε τὸ σῶμα
Ἡ ψυχὴ σου, γὰρ νὰ εὐγῆ,
Καὶ ἐσυχνάνοιγες τὸ στόμα
Καὶ δὲν ἤξερες γιὰτί.

'Λίγο ἐχάρηκες τὸ φῶς σου,
'Αφοῦ ἐπέρασες γλυκὰ
'Απ' τὰ σπλάγγνα τῆς μητρός σου
'Σ τοῦ πατρὸς τὴν ἀγκαλιά.

Γλυκοὶ ἐστάθησαν καὶ πλάνοι
Τῶν γονιῶν σου οἱ στοχασμοί,
Γάμου ἐδέλεπανε στεφάνι,
Κι' ἄλλο ἐφόρεσες ἐσὺ!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΟΜΟΣ.

'Ἡ εὐτυχία δὲν ἔγκειται ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ'
ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν πραγμάτων. Ἡ κτησίς μεγα-
λοπρεποῦς· μεγάρου δὲν καθιστᾷ εὐτυχὴ ἐκεῖνον, ὅστις
ἀνιάται ἐν αὐτῷ. Ὁμοίως τῶν καλλίστων πραγμάτων
ἡ κατοχὴ οὐδεμίαν φέρει εὐτυχίαν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις
δὲν ἤξευρε νὰ ἀπολαύσῃ αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Βιέννῃ διατρίβει νῦν ὁ διάδοχος τοῦ Ἰαπω-
νικοῦ θρόνου. Ὁ ἡγεμονόποις οὗτος, ὀνομαζόμενος
Τουσιμί, ἔχει ἡλικίαν εἰκοσιοκτὼ ἐτῶν, προτίθεται
δὲ νὰ ἐπισκεφθῆ πάσας τὰς αὐτὰς τῆς Εὐρώπης. Ἄ-
νεχώρησεν ἐξ Ἰαπωνίας πρὸ ἐνὸς ἔτους περίπου, πα-
ρέμεινε δ' ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Ἰταλίᾳ, Ἰσπανίᾳ καὶ
Γαλλίᾳ. Ἐν τῷ Ἰαπωνικῷ στρατῷ ἔχει βαθμὸν συν-
ταγματάρχου, ἔτυχε δὲ εὐρωπαϊκῆς ἀγωγῆς καὶ παι-
δεύσεως. Νεώτερος ὢν διέτριψεν ἐπὶ μακρὸν σπου-
δάζων ἐν Παρίσιος καὶ ἐν Βερολίνω, ἐπίσταται δὲ
ἄριστα τὴν γαλλικὴν. Ἐκ Βιέννης θὰ μεταβῆ εἰς ἐ-
πίσκεψιν τῶν αὐτῶν τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Λονδί-
νου. Κατὰ τὸ φθινόπωρον θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν πα-
τρίδα του διὰ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ πλουσιωτάτη γυνὴ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς εἶναι
ἡ ἐν Σαντιάγω, τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Χιλῆς, οἰκοῦσα
σενιόρα Ἰσιδώρα Κουσίνο. Ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐπονομάζε-
ται κόμησσα τοῦ Μοντεχρίστου, διότι ἀληθῶς τὰ
πλούτη αὐτῆς ὑπερβαίνουσι τὰ μυθολογούμενα τοῦ
Μοντεχρίστου. Ἄλλ' ἡ σενιόρα Κουσίνο ἐγκαυχᾷται
μᾶλλον διὰ τὴν εὐγένειαν παρὰ διὰ τὰ πλούτη αὐτῆς,
διότι κατάγεται ἀπὸ τοὺς παλαιούς Conquistadores
τοὺς Ἰσπανοὺς κατακτητὰς τοῦ νέου κόσμου. Ἀπὸ
τὸν θανόντα σύζυγον τῆς ἐκληρονόμησεν γαίαν ἀνυ-
πολογίστου ἐκτάσεως, ἑκατομμύρια εἰς μετρητὰ, πο-
λυαριθμοὺς ἀγέλας βοσκημάτων, καὶ πλὴν τούτων
ἀνθρακωρυχεῖα, χαλκωρυχεῖα, ἀργυρωρυχεῖα, στόλον
μέγαν ἀτμοπλοίων καὶ ἱστοφόρων, πολυπληθῆ ἐργο-
στάσια καὶ ἓνα σιδηρόδρομον. Ἐκ τούτων εἰσπράττει
ἐτήσιον εἰσόδημα πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων.
Ἐκ μόνων δὲ τῶν ἀνθρακωρυχειῶν αὐτῆς ἔχει μη-
νιαῖον εἰσόδημα ὀδοηκονταεξαχιλίων δολλαρίων, ἧτοι
ἐτήσιον εἰσόδημα πέντε καὶ πλεόν ἑκατομμυρίων
δραχμῶν. Πρὸς οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας τῆς ἐδαπάνη-
σεν ἕξ περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὃ δὲ κῆπος
ταύτης εἶναι μυθωδῶς ὠραῖος.

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐστίας» ἐγράφη-
μεν περὶ τῶν πλουτῶν ἐμπορικῶν ἐκθέσεων, ἃς διωρ-
γάνωσεν ἡ ἐν Βερολίνω γεωγραφικὴ εἰταιρία. Ὅπως
συναγωνισθῶσι δι' ὁμοίων ὄπλων ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ
τῆς ἡγεμονίας ἐν τῷ διεθνῇ ἐμπορίῳ, μελετῶσι καὶ
οἱ Γάλλοι νὰ ἐξαποστελῶσιν εἰς τὰ σπουδαιότατα
ἐμπορικὰ κέντρα στρατιᾶν ἐμποροῦπαλλήλων, κομι-
ζόντων μεγάλας συλλογὰς δειγμάτων.

Ἀκούσας ποτὲ ὁ Ζεῦξις, ὅτι Ἀγάθαργος ὁ ζω-
γράφος ἐμεγαλοφρόνει, διότι ταχὺ καὶ ῥαδίως ἐποίη-
σε τὰς εἰκόνας, εἶπεν· Ἐγὼ δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ». Καὶ
εὐλόγως, διότι ἡ ἐν τῷ ποιεῖν εὐχέρεια καὶ ταχυτῆς
δὲν ἐμβάλλει εἰς τὸ ἔργον βάρος μόνιμον, οὐδὲ κάλ-
λους ἀκρίβειαν· ὃ δὲ εἰς παραγωγὴν αὐτοῦ μετὰ κό-
που πολλοῦ δαπάνηθεις χρόνος καθίσταται διαρκὲς καὶ
ἀπὸ τῆς λήθης σφίζει τὸ γενόμενον.

(Πλούταρχος).